

Deze laatste auteur, de zorgvuldige bewerker van het artikel Onze Landslakken, voegt er aan toe, dat de origineele exemplaren van de authentieke vindplaats in de Collectie Schepman in het Zoologisch Museum van Amsterdam berusten.

Dat de slak reeds in 1874 algemeen was, moge blijken uit het aantal van 28 volwassen exemplaren van den typischen vorm en 19 van de varieteit, welke in die verzameling aanwezig zijn.

De waarde van de mededeeling van den heer van der Willigen beperkt zich dus tot het constateeren, dat *Helicella virgata* nog steeds in de omgeving van Medemblik wordt aangetroffen, zich daar blijkbaar volkomen thuis voelt en zich in een talrijke nakomelingschap mag verheugen.

Haarlem, November 1924.

W. S. S. VAN BENTHEM JUTTING.

Stormvogels in 't binnenland. — Een week geleden kwam iemand bij me met een levenden vogel, die Zaterdag 1 Nov. een kwartiertje buiten het dorp was gevangen, en die hem tamelijk vreemd voorkwam. 'k Kon het dier zelf niet thuisbrengen en zond dus de verschillende gegevens: drie teenen met volledige zwemvliezen, 4e teen zeer klein en naar achteren gericht, neusgaten in buisjes, gevorkte staart, witte stuit, lange, spitse vleugels (± 4 dM. vluchtwijgde), kop leiblaauw, verder hoofdtoon bruin met wat grijs, op aan den heer Bernink te Denekamp. Deze berichtte mij, dat we hier te doen hadden met *Het Vale Stormvogeltje* (*Procellaria leucorhoa*), dat boven den Oceaan thuis hoort en in ons land een zeldzame gast is. Dit exemplaar was dus nogal ver 't land in gedwaald.

Rekken, Gelderland, 9 Nov. 1924.

G. C. TIECKEN.

Brave Muis. — Een dezer dagen zagen wij dat een muis toch ook wel eens nuttig werk kan doen. In een van de kamers zaten tallooze vliegjes tegen de vitrages. Een muis was druk bezig deze vliegjes, die door de koude niet erg vlug meer waren, te vangen en op te eten. Mogelijk is het wel aardig deze waarneming in De Levende Natuur te vermelden.

Vorden, 2 Nov. '24.

R. A. V. D. WALL-BAKE.

Le Merle blanc. — De laatste dagen nam ik in de tuinen achter ons huis een albino-vorm merel waar. Het signalement komt vrijwel overeen met dat in Rinke Tolman's feuilleton „Albinisme bij vogels" in de N. R. Crt. van 15 Juli 1921: kop geheel wit, borst zwart gespikkeld, in vleugel- en staartveeren domineert zwart. Het dier is in 't geheel niet schuw, en gaat met andere merels vriendschappelijk om.

Zeist, 10 Nov. '24.

G. J. UITMAN.

Ijsvogels. — Zij, die mij vindplaatsen en bijzonderheden, omtrent deze vogels kunnen geven, zal ik zeer dankbaar zijn. Portkosten worden gaarne vergoed.

Bij voorbaat dank.

H. VAN AS, Kolkstraat 34, Haarlem.

De Groote Lijster. — „D'r zit hier een nest meheer!"

„Maar niet om er aan te komen."

„Zoo'n rare vogel; z'n eieren zijn heel anders als van een merel."

„Zou 't de groote lijster kunnen zijn?"

Ja, wacht, een poosje geleden op een avond (6 Juni) heb ik de groote lijster gehoord in de plataan voor 't huis. En na dien tijd een enkele keer. Dus, op den uitkijk!

Tegen het dijkje liggend, speur ik in den appelboom, plotseling mijn volle belangstelling waardig, want op één zijner lange armen, tusschen het gebladerte ligt een groot nest, veilig in een vork, acht meter boven de sloot, onzichtbaar voor roofvogel maar . . . bereikbaar voor kat en mensch!

Zou dit het nest zijn van dien goddelijken zanger, met zijn verrukkelijken, zuiveren jubel vol gevoel, die ik 's ochtends steeds hoor als ik langs het bosch rijd?

Prachtig zingt hij dan in de vroegte boven alles uit, hoog, hoog in een peppel, begroet daar den dag als zij te voorschijn komt uit den witten sluier, parelend in den morgenzon.

Trèrrrr, trr, trr, trèrr (waarbij de toonhoogte stijgt). Plots het corpus delicti op den tak. Eén en al aandacht voor 't wezen dat tegen den dijk ligt. De kop strak en scherp kijkt het met z'n zwart schitterend oog. Toch geen zanglijster, lichtere tint en de streep boven de wenkbrauwen loopt ver door. Slank model, lange staart. Tjoep, tjoep, springt hij op den tak. Kèrkèr kèr kèr kèr en weg!

Volgende morgen weer dat schuwe, geheimzinnige gedoe. Owee, daar komt poes 't land uit: kèrrr, kèrkèrkèrkèrkèr . . . Woedend vliegt hij over poes heen, die zich drukt. Moedig herhaalt hij den aanval en scheert vlak over haar kop. Poes blaast. Na deze toer scheldt hij haar nog eens uit, zittend op een hek en o vreugde, daar zie ik iets wits aan de buitenste staartpennen. De groote lijster!! Prachtige vogel zoo dichtbij. Dat warme lichtgeel van de borst met diep donkere vlekken, stuit groengeel, rug groengrijs. Het wijfje is bedeesder, tenminste dat maak ik er uit op en schittert veel minder.

Langzamerhand begint het paartje zich meer thuis te gevoelen.

En wie zit er een paar dagen later in den boom?

Die kwajongens weer.

„Ja, 'k wou 'es kaiken ofie al jongen het! 9 Juni lag er één ei, nu vier.”

Ziezoo, nog juist gered. Waarom dien mooien vorm vernielen, die een kiem, een jong leven bevat?

Groenblauw met kleine- en groote bruine vlekken, de groote meer naar de stompe kant geconcentreerd.

Vier eieren op 't vrij grove binnenbekleedsel van het nest, bestaand uit strootjes en takjes. Sprekend een merelnest van binnen.

De gemetselde laag is met mos bewerkt, daaromheen, een vlechtwerk als buitenste laag van lang gras, takjes en takken, het lange gras als een franje langs 't nest afhangend, eerst groen daarna bronskleurend.

Wat een vreugde 25 Juni! Ik zie kopjes! Om geen storing te weeg te brengen, gingen we pas 4 Juli met een verschrikkelijk lange ladder op visite. Terwijl Pa en Ma ijverig in de bessenstruiken, dennetjes en vlier zochten naar voedsel voor hun grut, pootten wij de ladder. Na hevig gemanoeuvree staat de zaak vast. Met kloppend hart ga ik naar boven en in bewondering voor 't eenige stelletje in die bovenaardsche wieg blijf ik onbeweeglijk.

De kleinen drukken zich. De borstjes gaan op en neer, 't zwarte oog kijkt angstig onder 't hevig geraas van de ouders.

Het oogenblik was daar om ze eens nader te bekijken.

Kolossaal wat een bazen! Groote pooten. Die zelfde diep donkere vlekken op de borst, lichte kop. Alles verder valer als bij de oude vogels.

Onderling verder geen verschil. 9 Juli was 't nest verlaten. Poes zat dan vaak opgesloten en blij was ik, toen de ouders met hun jongen een nieuwe voedselbron opzochten, hoe ik ook hun bezoek aan Vredebest op prijs stelde. Dit broedverloop is snel in zijn werk gegaan, ga eens na; 4 Juni voor 't eerst waargenomen; 9 Juni het eerste ei; en een maand later reeds uit.

Verleden jaar heb ik dezen vogel in de buurt wel een paar maal zingend opgemerkt; er wordt beweerd dat er verleden jaar een broedsel is geweest.

Welnu, in 1925 is 't paartje welkom, en zal de volle bescherming, belangstelling, en sympathie genieten van de kleine Goudsche ornithologische club, die zijn groote vleugels uitstrekt over het gezegende en rijke vogeloord om en nabij Gouda.

HIRUNDO.

Langs de Merwede. — In Juni 1923 botaniseerende tusschen Gorcum en Schelluinen vond ik een weidekervelpant. Deze is op zich zelf al zeer zeldzaam, maar hier had ik nog het geluk een bijzonder groot exemplaar aan te treffen, niet minder dan 3.5 M. hoog en 6 c.M. dik.

Tevens vond ik bij Hardinxveld een enkel mooi bloeiend exemplaar van het Groot Springzaad. (*Impatiens noli tangere*).

Gorinchem.

J. HEISTERBORG.

Zeer zeker is een varkenskerf van drie en een halven meter hoog een bijzonderheid. De